

loven, med Hensyn til hvilket jeg, ligesom Finantsministeren, siger, at det i Virkeligheden har mindre Betydning, hvorfor jeg ogsaa mener, at det havde været bedst, at man havde givet sig mindre af dermed, medens derimod den ærede Minister rimeligvis siger, at da det er af mindre Betydning, kunde han gjerne gjøre det, men jeg troer ialtsald, at det er bedre, vi blive ved det, vi have, og jeg har dernæst taget under Overveielse de enkelte Punkter i Finantsloven, som det forekom mig, at man ikke godt kunde gjøre Forslag om ved anden Behandling uden at have fremdraget dem her ved første, idet de forekom mig at slutte sig saa nær til vor hele Tilstand og de Principer, som gaae igjennem vort hele Bevillingsvæsen, at jeg troede at maatte føre dem frem.

H. Jensen: Jeg skal blot tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af en Ytring af den ærede sidste Taler om den Maade, hvorpaa man fornylig ved Universitetet har bedømt en Priisopgave, nemlig den mathematisk. Den ærede Rigsdagsmand brugte et Udtryk, hvoraf Meningen var, at det ikke skulde kunne være overeensstemmende med de gjældende Regler at offentliggjøre Navnet paa den Mand, som løste denne Opgave; men dette er, saavidt mig bekjendt, en Misforstaaelse. Jeg troer ikke, der er nogen Bestemmelse, som forbyder at offentliggjøre en saadan Mand's Navn, medens det er vist, at man ikke kan tilkjende ham Medaljen, og det, at der ikke eksisterer en saadan Bestemmelse, bestrykes af den bestemte Kjendsgjerning, at man tidligere i et lignende Tilfælde nævnte en Mand, som havde løst den æstetiske Opgave paa en tilfredsstillende Maade, men som, paa Grund af at han ikke var Student, ikke kunde faae Medaljen. Han nævnte man i Universitetskataloget, og man kunde ogsaa have gjort det i dette Tilfælde, naar ikke de Mænd, som iaar havde med Sagen at gjøre, havde haft en anden Opfattelse af dette Forhold, end man tidligere har gjort gjældende. Det er mig ubekjendt, om man altid har meddeelt saadanne Mænd's Navne, men det er ganske vist, at det var Tilfældet med den Mand, der havde løst en æstetisk Opgave.

C. B. Nineskab: Da jeg idag mødte her i Salen, stod det tvivlsomt for mig, hvorvidt jeg overhovedet skulde lægge Beslag paa de ærede Herrers Tid ved at forlange Ordet, saameget mere, som jeg med de fleste maatte være enig i den Opfattelse, at det kun er de større Spørgsmaal, som skulde forhandles ved denne Sags første Behandling, og som der kun var eet saadant større Spørgsmaal, som laae mig paa Hjerte, og som allerede er omtalt af de ærede Rigsdagsmænd for Holbæk Amts anden Valgfreds (Tscherning) og Svendborg Amts første Valgfreds (S. S. Jespersen), idet jeg med dem maa være enig i, at det er uheldigt, at man er kommen bort fra, hvad der i de senere Aar har fundet Sted, at opføre enhver Indtægt som Indtægt og enhver Udgift som Udgift. Da jeg imidlertid hørte det første Foredrag, som her blev holdt, troede jeg at maatte forlange Ordet, fordi det forekom mig, at En-deel af det, som var fremkommet, var af den Besslaffenhed, at det burde modsiges, om ikke af Andre, saa dog af mig, idet jeg vilde have frafaldet Ordet, dersom bedre Mænd end jeg havde modsagt det. Det er blevet sagt, at ved første Behandling skulde man kun omtale Principerne og de større Spørgsmaal; det er ogsaa tildeels blevet forsøgt af de ærede Talere, det er i den Grad blevet forsøgt af dem, at endeel af hvad der er fremført ligesom svævede i det Taagede, Uvisse. Der er saaledes talt om Foranstaltninger, der ligge saa fjernt fra os, at de synes snarere at høre hjemme i et Foredrag om almindelige statsøkonomiske og statsvidenskabelige Gjenstande end ved en Finantslov, naar den første Gang foreligger til Behandling her i Thinget. Dette var Tilfældet med Meget af det, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds sagde; thi ihvorvel jeg ganske vist samstemmer i Meget af, hvad den ærede Rigsdagsmand anførte, kan jeg dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at Meget der af efter mit Skjøn ligger udenfor denne Sag. Der er dog et Motiv, som han fremførte til Støtte for den Fordring, at Indtægten og Udgiften opføres hver paa sin Side, som jeg ikke kan underskrive; herved sigter jeg til den Ytring af det ærede Medlem, at naar den i Finantsloven